

Piątek, 26 października 2012 r.

Dyskryminacja dziewcząt w Pakistanie, w szczególności sprawa Malali Yousafzai

P7_TA(2012)0401

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 2012 r. w sprawie dyskryminacji dziewcząt w Pakistanie, szczególnie przypadku Malali Yousafzai (2012/2843(RSP))

(2014/C 72 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie sytuacji kobiet w Afganistanie i Pakistanie ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie praw człowieka i demokracji w Pakistanie, w szczególności rezolucję z dnia 20 stycznia 2011 r. ⁽²⁾ i z dnia 20 maja 2010 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, w tym wpływu na strategiczną politykę UE w dziedzinie praw człowieka ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wydane w dniu 10 października 2012 r. oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel Unii w sprawie postrzelenia młodej obrończyni praw człowieka w Pakistanie,
- uwzględniając wydane w dniu 10 października 2012 r. oświadczenie dyrektor wykonawczej organizacji ONZ Kobiety, w którym potępiła ona atak na Malalę Yousafzai,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie nietolerancji, dyskryminacji i przemocy ze względu na wyznanie lub przekonania, przyjęte w dniu 21 lutego 2011 r.,
- uwzględniając przyjęty przez UE i Pakistan pięcioletni plan zaangażowania z marca 2012 r., zawierający takie priorytety jak dobre sprawowanie rządów, współpraca w dziedzinie upodmiotowienia kobiet i dialog na temat praw człowieka,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Pakistanu z dnia 25 czerwca 2012 r., w których przypomniano oczekiwania UE dotyczące propagowania i przestrzegania praw człowieka,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Większy nacisk na kwestię dzieci w działaniach zewnętrznych UE” (COM(2008)0055),
- uwzględniając art. 26 Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z dnia 18 grudnia 1979 r. i deklarację ONZ o eliminacji przemocy wobec kobiet z dnia 20 grudnia 1993 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0591.⁽²⁾ Dz.U. C 136 E z 11.5.2012, s. 90.⁽³⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 147.⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0126.

Piątek, 26 października 2012 r.

- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 z 2000 r. i nr 1820 z 2008 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, a także rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1888 z 2009 r. w sprawie przemocy seksualnej wobec kobiet i dzieci w konfliktach zbrojnych, w której podkreślono, że na wszystkich państwach spoczywa odpowiedzialność za położenie kresu bezkarności i pociągnięcie do odpowiedzialności sprawców zbrodni przeciw ludzkości i zbrodni wojennych, w tym związanych z przemocą seksualną i innymi rodzajami przemocy wobec kobiet i dziewcząt,
- uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 9 października 2012 r. Malala Yousafzai, czternastoletnia dziewczynka z doliny Swat, stała się celem zamachu w autobusie szkolnym, którym wracała do domu, została postrzelona w głowę i szyję i poważnie ranna, a w ataku tym rany odniosło również dwoje innych dziewcząt;
- B. mając na uwadze, że dzięki blogom, które prowadziła już jako jedenastoletnia dziewczynka, Malala Yousafzai stała się w Pakistanie symbolem oporu wobec działań talibów chcących pozbawić dziewczęta możliwości pobierania nauki, a w grudniu 2011 r. otrzymała krajową młodzieżową nagrodę pokojową, którą na jej cześć nazwano następnie pakistańską pokojową nagrodą Malali;
- C. mając na uwadze, że do ataku przyznała się organizacja Tehrik-i-Taliban Pakistan (TTP), która oświadczyła, że zabicie każdego, kto występuje przeciwko prawom islamu, jest obowiązkiem, i zapowiedziała, że jeżeli Malala Yousafzai przeżyje pomimo odniesionych ran, to organizacja ponownie dokona próby jej zabicia;
- D. mając na uwadze, że w Pakistanie i wielu innych krajach muzułmańskich miały miejsce manifestacje podziwu i solidarności z Malalą Yousafzai oraz potępienia dla brutalnej napaści ze strony talibów;
- E. mając na uwadze reakcję sił bezpieczeństwa, które aresztowały wielu podejrzanych o popełnienie tej zbrodni, a także mając na uwadze, że parlament pakistański przeprowadził debatę w sprawie potępienia ataku, jednak wniosek ten spotkał się ze sprzeciwem ze strony głównej partii opozycyjnej, Muzułmańskiej Ligi Pakistanu (N);
- F. mając na uwadze, że w ciągu dwunastu miesięcy poprzedzających atak na Malalę Yousafzai zabito obrońców praw człowieka Faridę Afridi i Zarteefa Afridiego, przypuszczalnie za ich pracę na rzecz interesów i edukacji kobiet;
- G. mając na uwadze, że w ostatnich miesiącach w Pakistanie stale dochodzi do ataków ze strony uzbrojonych grup stosujących metody terrorystyczne i będących pod wpływem talibów lub Al-Kaidy albo z nimi powiązanych, w tym organizacji TTP; celem tych ataków są często budynki rządowe, szkoły i ludność cywilna, w tym dzieci, w prowincji Chajber Pachtunchwa, na Terytoriach Plemiennych Administrowanych Federalnie i w ośrodkach miejskich;
- H. mając na uwadze, że w 2011 r. doniesiono o jedenastu przypadkach wykorzystania dzieci przez uzbrojone grupy w celu przeprowadzenia ataków samobójczych, a także mając na uwadze, że dzieci nadal padają ofiarami masowych ataków, w tym ataków dokonywanych przy użyciu materiałów wybuchowych domowej produkcji oraz samobójczych ataków bombowych, że w omawianym okresie 57 dzieci zginęło od min przeciwpiechotnych, niewybuchów i materiałów wybuchowych domowej produkcji, w wyniku wybuchów bombowych, ostrzałów i ukierunkowanych ataków, a ponadto doniesiono, że w dniu 13 września 2011 r. organizacja TTP zaatakowała autobus szkolny w prowincji Chajber Pachtunchwa, zabijając czworo dzieci;
- I. mając na uwadze, że według danych rządowych w 2012 r. w prowincji Chajber Pachtunchwa w wyniku konfliktu z talibami całkowitemu zniszczeniu uległo 246 szkół (59 szkół dla dziewcząt i 187 dla chłopców), a 763 obiektów szkolnych uszkodzono (244 szkół dla dziewcząt i 519 dla chłopców), co pozbawiło tysiące dzieci dostępu do edukacji;

Piątek, 26 października 2012 r.

- J. mając na uwadze, że od 2009 r. do chwili obecnej szkoły dla dziewcząt są przedmiotem stałych bezpośrednich ataków ze strony uzbrojonych grup stosujących bomby i materiały wybuchowe domowej produkcji, co w 2011 r. w 152 przypadkach doprowadziło do częściowego lub całkowitego zniszczenia obiektów szkolnych na Terytoriach Plemiennych Administrowanych Federalnie i w prowincji Chajber Pachtunchwa; mając na uwadze, że celem ataków ma być zemsta za operacje wojskowe prowadzone w tym regionie oraz sprzeciw wobec edukacji świeckiej i kształcenia dziewcząt; mając na uwadze, że ostatni atak na szkołę dla dziewcząt miał miejsce w dniu 25 września 2012 r. w dystrykcie Čarsadda;
- K. mając na uwadze, że sytuacja wielu kobiet i dziewcząt w Pakistanie jest nadal niezwykle trudna, a także mając na uwadze, że Pakistan zajmuje trzecie miejsce na liście najbardziej niebezpiecznych dla kobiet miejsc na świecie, opracowywanej na podstawie światowego wskaźnika nierówności płci;
- L. mając na uwadze, że w opublikowanym przez Unesco sprawozdaniu na temat edukacji dla wszystkich na całym świecie z dnia 16 października 2012 r. podano, że Pakistan obniżył wydatki na edukację do mniej niż 2,3 % produktu narodowego brutto (PNB), chociaż kraj ten zajmuje drugie miejsce na świecie pod względem liczby dziewcząt nieuczęszczających do szkół;
- M. mając na uwadze, że dziewczęta nadal często padają ofiarą przemocy domowej i handlu ludźmi oraz są zmuszane do małżeństw lub wykorzystywane jak towar w rozstrzygnięciu sporów;
- N. mając na uwadze, że w większości przypadków sprawcy przemocy wobec kobiet i dziewcząt nie są ścigani;
- O. mając na uwadze, że chociaż w Pakistanie obowiązuje wiele przepisów dyskryminujących kobiety, to w 2011 i 2012 r. rząd tego kraju wprowadził nowe akty ustawodawcze mające na celu skuteczniejsze przeciwdziałanie dyskryminacji i przemocy wobec kobiet, w tym ustawy zabraniające przymusowych małżeństw, molestowania kobiet w miejscu pracy i w domu oraz napaści z użyciem kwasu; mając na uwadze, że ustawy te nie zostały jeszcze wdrożone i nie są jeszcze egzekwowane;
- P. mając na uwadze fakt, że talibowie w coraz większym stopniu kontrolują niektóre terytoria, co niesie ze sobą negatywne konsekwencje dla kobiet i dziewcząt, gdyż uniemożliwia im korzystanie z przynależnych im praw;
- Q. mając na uwadze, że w pięcioletnim planie zaangażowania z marca 2012 r. UE przypominała o swoim zobowiązaniu do budowania silnego długofalowego partnerstwa z Pakistanem, opartego na obopólnych interesach i wspólnych wartościach, oraz do wspierania demokratycznych instytucji i cywilnego rządu Pakistanu, a także społeczeństwa obywatelskiego w tym kraju;
- R. mając na uwadze, że UE jest gotowa do dalszej współpracy, liczy jednak na to, że Pakistan będzie przestrzegał swoich międzynarodowych zobowiązań, zwłaszcza w dziedzinie bezpieczeństwa i praw człowieka, w tym praw kobiet;
- S. mając na uwadze, że w dniu 5 czerwca 2012 r. UE i Pakistan ogłosiły utworzenie komitetu doradczego ds. zwalczania terroryzmu z myślą o ściślejszej współpracy w walce z terroryzmem;
- T. mając na uwadze, że zgodnie z art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej wspieranie demokracji oraz poszanowanie praw człowieka i swobód obywatelskich to podstawowe zasady i cele Unii Europejskiej stanowiące podstawę jej stosunków z krajami trzecimi; mając na uwadze, że pomoc UE w dziedzinie handlu i rozwoju jest uzależniona od przestrzegania praw człowieka i praw mniejszości;
1. zdecydowanie potępia brutalną napaść na Malalę Yousafzai i poważne zranienie jej dwóch koleżanek szkolnych, zaznaczając przy tym, że zamach ten stanowi poważne naruszenie praw dziecka, a także atak na podstawowe ludzkie wartości i na wszystkich obrońców praw człowieka w Pakistanie;

Piątek, 26 października 2012 r.

2. wyraża podziw i uznanie dla odwagi i determinacji, z jaką Malala Yousafzai już w bardzo młodym wieku zaangażowała się w walkę na rzecz prawa dziewcząt do edukacji, stając się wzorem osobowym dla wielu dziewcząt w jej wieku; z zadowoleniem przyjmuje błyskawiczną akcję pakistańskich lekarzy wojskowych i działania lekarzy w Wielkiej Brytanii, i wyraża głęboką nadzieję, że Malala pomimo poważnych ran w pełni odzyska zdrowie;
3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że znaczna część pakistańskiego społeczeństwa, islamscy uczeni i większość głównych partii politycznych powszechnie potępia atak na Malalę; wzywa wszystkie partie polityczne do zdecydowanego potępienia organizacji TTP, która przyznała się do ataku;
4. wyraża poparcie dla wszystkich pakistańskich rodzin, które opowiadają się za edukacją dziewcząt;
5. wzywa rząd Pakistanu, by zapewnił bezpieczeństwo Malali Yousafzai i jej rodzinie oraz postawił przed sądem sprawców napaści na nią; apeluje do rządu Pakistanu o zapewnienie bezpieczeństwa innym obrońcom praw człowieka, którym grożą talibowie i inne ugrupowania ekstremistyczne, zwłaszcza kobietom i dziewczętom, które rozpoczynają działalność społeczną i polityczną; wyraża zaniepokojenie z powodu doniesień o groźbach otrzymywanych przez 17 letnią Hinnę Khan i jej rodzinę;
6. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją kobiet i dziewcząt oraz powtarzającymi się doniesieniami o łamaniu praw dzieci i kobiet w Pakistanie, w tym doniesieniami o wykorzystywaniu dzieci przez grupy zbrojne w celu dokonywania ataków samobójczych; podkreśla, że wspólnota międzynarodowa musi niezwłocznie zwrócić baczniejszą uwagę na sytuację kobiet i dziewcząt w Pakistanie;
7. jest głęboko zaniepokojony z powodu coraz gwałtowniejszego wzrostu ekstremizmu posługującego się przemocą, który stanowi poważne zagrożenie dla kobiet i dziewcząt, a także z powodu stosowania zastraszania i przemocy, które już doprowadziły do wysadzania w powietrze szkół dla dziewcząt oraz chłostania kobiet na części Terytoriów Plemiennych Administrowanych Federalnie oraz w prowincji Chajber Pachtunchwa;
8. apeluje do władz Pakistanu, by pociągnęły do odpowiedzialności osoby i grupy podżegające do przemocy, zwłaszcza te, które wzywają do zabijania osób i członków grup o odmiennych poglądach;
9. domaga się, by rząd Pakistanu dołożył o wiele więcej starań o odnalezienie setek, jeśli nie tysięcy ofiar wymuszonych zaginięć w Pakistanie, w tym dzieci, wśród których są nawet dziewięcio- i dziesięcioletnie dziewczynki; apeluje o opublikowanie wyników wewnętrznych dochodzeń rządowych dotyczących skali tego problemu;
10. z zadowoleniem przyjmuje zainicjowaną w dniu 10 stycznia 2012 r. politykę ochrony dzieci na Terytoriach Plemiennych Administrowanych Federalnie, która ma służyć wdrożeniu planu usług z zakresu ochrony oraz jednostek ds. ochrony dzieci we wszystkich agendach na tych terytoriach;
11. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ustawą o ochronie dzieci z 2010 r., która weszła już w życie w prowincji Chajber Pachtunchwa, objęto również rozszerzoną ze skutkiem natychmiastowym Terytoria Plemienne Administrowane przez Prowincje, w tym dolinę Swat; wyraża nadzieję, że skuteczne stosowanie tej ustawy przyczyni się do zaprowadzenia praworządności na Terytoriach Plemiennych Administrowanych przez Prowincje;
12. z naciskiem wzywa rząd Pakistanu, by wykorzystał aktualne wydarzenia jako bodziec do rzeczywistej poprawy sytuacji w dziedzinie przestrzegania praw kobiet i dziewcząt, dokonując przeglądu i reformy części rozporządzeń o karach koranicznych (hudud) oraz ustawy o dowodach, ustawy o ograniczeniu małżeństw dzieci oraz innych aktów prawnych naruszających status i prawa kobiet przez uznanie ich za podporządkowane według prawa;

Piątek, 26 października 2012 r.

13. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rząd Pakistanu w 2011 i 2012 r. wprowadził nowe przepisy mające na celu skuteczniejsze przeciwdziałanie dyskryminacji i przemocy wobec kobiet, i wzywa rząd do zapewnienia rzeczywistego wdrożenia i egzekwowania tych przepisów;
14. apeluje do rządu Pakistanu, by ściśle współpracował z ONZ i UE w dążeniu do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju, zwłaszcza celu drugiego, w którym zapisano, że „do 2015 r. wszystkie dzieci, zarówno chłopcy, jak i dziewczęta, będą miały możliwość ukończenia szkoły podstawowej”; wzywa rząd Pakistanu do priorytetowego potraktowania sprawy zwiększenia liczby dziewcząt korzystających z nauki szkolnej oraz do zagwarantowania im bezpieczeństwa w czasie pobierania nauki;
15. wzywa rząd Pakistanu do zwiększenia poziomu środków finansowych przeznaczonych na szkoły publiczne oraz do podjęcia skutecznych działań na rzecz wprowadzenia obowiązkowego standardowego programu nauczania w szkołach podstawowych oraz systemu inspekcji we wszystkich prywatnych i publicznych madrasach, które są często jedynym źródłem edukacji, zwłaszcza na obszarach wiejskich;
16. wzywa Komisję, by wraz z rządem Pakistanu opracowała programy nauczania mające na celu podniesienie poziomu alfabetyzacji i edukacji kobiet w Pakistanie, co powinno być elementem polityki wspierania rozwoju;
17. wzywa Komisję i Radę oraz wspólnotę międzynarodową do znacznego zwiększenia poziomu funduszy przeznaczonych na działania mające chronić kobiety i dziewczęta przed gwałtem, wykorzystywaniem i przemocą domową oraz do wspierania środków umożliwiających działalność ruchów społeczeństwa obywatelskiego sprzeciwiających się dyskryminacji kobiet i dziewcząt;
18. wzywa Komisję, by działała zgodnie ze zobowiązaniami podjętymi wobec dzieci w komunikacie „Większy nacisk na kwestię dzieci w działaniach zewnętrznych UE” oraz by zapewniła, że UE dokłada wszelkich starań o propagowanie i ochronę praw dzieci;
19. podkreśla, że we wszystkich dialogach dotyczących praw człowieka należy wyraźnie podkreślać kwestię praw kobiet i dzieci, a zwłaszcza zwalczania i likwidacji wszelkich form dyskryminacji i przemocy wobec kobiet i dziewcząt, przede wszystkim przymusowych małżeństw, przemocy domowej i zabójstw kobiet, a także apeluje o odrzucenie praktyki powoływania się na jakiegokolwiek zwyczaj, tradycje lub względy religijne jako zwalniające z obowiązku eliminowania tego rodzaju przemocy; jest zdania, że zapobieganie praktyce małżeństw dzieci ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia przestrzegania podstawowych praw nastolatków w Pakistanie;
20. wzywa właściwe instytucje UE, by w dialogu politycznym z Pakistanem nadal podkreślały sprawę tolerancji religijnej w społeczeństwie, ponieważ kwestia ta ma zasadnicze znaczenie dla długofalowej walki z ekstremizmem islamistycznym;
21. wzywa właściwe instytucje UE, by podkreślały z naciskiem, że rząd Pakistanu musi przestrzegać klauzuli demokracji i praw człowieka zapisanej w umowie o współpracy między Unią Europejską a Islamską Republiką Pakistanu; ponawia apel do Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, a szczególnie do Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Praw Człowieka o regularne informowanie o stanie wdrażania umowy o współpracy oraz klauzuli demokracji i praw człowieka, w tym o przestrzeganiu praw kobiet i dzieci;
22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Specjalnemu Przedstawicielowi UE ds. Praw Człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, organizacji ONZ Kobiety, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz rządowi i parlamentowi Pakistanu.